

סניגור דוידסקו היכן הגבול ?

מלואים. לאחר שהגענו למסקנה זו מן ההכרח הוא ש נחליט כי לבית דין זה אין סמכות לשפוט את הנאשם.

ניתן פה אחד ביום 23.7.54 פסק הדין טעון אישורו של אלוף פיקוד הצפון. לתובע הזכות לערער תוך 15 יום מהיום בו תיחוד החלטת הרשוח המאשרת.

ראש הרשות המשפטית במחוז הצפון אישר את פסק הדין, אך הורה לתובע הצבאי לערער עליו לפני בית הדין הצבאי העליון.

הודעת ערעור

במשפט שבין : התובע הראשי — המערער

נגד :

מ/45469 ט. צורי אהרן — המשיב

מוגש בזה ערעור על פסק הדין של בית הדין הצבאי המחוזי, זי מחוז שיפוט הצפון, ביום 23.7.54, לפיו זוכה המשיב בדין מחמת חוסר סמכות לשפוט.

נמוקי הערעור

1. טעה בית הדין דלמטה בקבעו שהתביעה לא הוכיחה את דבר היות המשיב חייל-מלואים שלא בשירות.
2. טעה בית הדין דלמטה בקבעו כי אין הוא מוסמך לשפוט את המשיב.
3. טעה בית הדין דלמטה בקבעו שהמשיב עשה את המעשה שלא "עקב היותו חייל מלואים".
4. טעה בית הדין דלמטה בזה שלא מצא את הקשר הישיר והסיבתי בין מעשהו של המשיב לבין היותו חייל-מלואים, היות והמשיב מסר ידיעה בשנת 1953 על מעשה שאירע בזמן היותו בשירות חובה, היינו 5 שנים לפני כן.
5. לכן מתבקש בית הדין נכבד זה :
 - א. לבטל את פסק הדין של בית הדין דלמטה.
 - ב. לחייב את המשיב בדין בהתאם לכתיב האי שום ולהטיל עליו עונש מתאים.
 6. כמו כן מתבקש בית הדין לשמוע את הערעור בפומבי. מ. דוד, ס/אלוף תובע צבאי ראשי

פסק דיין סופי

בשבוע שעבר חזר בית הדין הצבאי העליון אל הקו שנקט במשפטו של סמל המשטרה הצבאית מרתה אהרן, (העולם הזה 888) הוכיח שוב כי צה"ל הוא מכשיר דמוקרטי של מדינה דמוקרטית : ערעורו של התובע הצבאי הראשי נדחה. פסק דינו של בית הדין הצבאי המחוזי, מחוז שיפוט הצפון, אושר. מ/45469 ט. צורי אהרן זוכה מכל אשמה.

התובע הצבאי

נגד

מ/45469 ט. צורי אהרן

כמעט כל אזרח ישראלי מבוגר הוא גם חייל-מלואים. הגבול בין שני מעמדיו — האזרחי והצבאי — לא פעם מטושטש למדי. לכן חיוני הוא לו לדעת היכן מסתיים תחום השיפוט הצבאי לגבי, והיכן הוא חוזר והופך אזרחי, בעל זכויות אזרחיות שאינן ניתנות לערעור. מערכת העולם הזה מגישה לקוראיה את אוסף הקטעים הבא מתוך מוסמכים רשמיים ימי שום כביכול, מפני שהוא משקף את אחד המאבקים המשפטיים הדרמטיים בגיזרה זו, מאבק שהוכתר כנצחון הזכויות האזרחיות.

נספח מס' 1

לכל הנוגע בדבר

אני הח"מ אהרן צורי מחיפה מאשר בזה את העובדות הבאות :

1. בתקופת מלחמת-השחרור מלאתי תפקיד בשירות-הידיעות של צה"ל.
2. בתוקף תפקידי הנ"ל קיבלתי לעבודה בשירות הידיעות של צה"ל, כחודש אחרי כיבוש נצרת והסביבה, ערבי. זה היה בערך באוגוסט-ספטמבר 1948.
3. מתפקידי של הערבי היה לעבור את גבולות הארצות השכנות ולהמציא ידיעות לצה"ל.
4. למעשה עבר הנ"ל את הגבול זמן קצר אחרי שהתחיל לעבוד בשירות-הידיעות ונעצר על-ידי השלטונות הערביים לתקופה של בערך שלושה חודשים ואחרי כן חזר לישראל.
5. ולראייה באתי על החתום.

אהרן צורי

24.5.53

אישור זה נמסר על ידי אהרן צורי לעורך-הדין החיפאי גרשון צ'רניאק, אשר ייצג את הערבי כאשר סירבו השלטונות הישראליים לתת לו תעודת-זהות, ביקשו לגרשו מן הארץ. האישור פעל את פועלו : הערבי לא גורש, אולם צורי הועמד לדין צבאי באשמת הפרת-טוהרות.

כתב-אשמה

במשפט שבין :

תובע צבאי ראשי, מחוז שיפוט הצפון — מאשים

נגד :

מ/45469 ט. צורי אהרן, רח' זרובבל 12 חיפה — נאשם מהות העבירה : הפרת-טוהרות בניגוד לתקנה 93 לח"ר קת'ה שיפוט תש"ח ותקנה 2 (י"א) לתקנות בדבר חובות חיילי-מלואים שאינם בשירות, תשי"א—1951.

פרטי העבירה : הנאשם הנ"ל בתאריך 24.5.53, בחיפה, בהיותו חייל מלואים שאינו בשירות, ועקב היותו חייל מלואים ובשירות שעת-חירום, בלי רשיון מרשות מוסמכת, או שלא בפקודה, מסר לאחר תעודה בכתיב, שבה גילה מתפקידי הוא בצבא ומתפקידי בצבא של ערבי מסויים (ראה נספח 1).

בישיבה הראשונה של בית-הדין הצבאי, בתאריך 18.5.54 הודיע סניגורו של צורי, עורך-הדין אלימלך דוידסקו, כי אין הוא מכיר בסמכות בית-הדין לשפוט את הנאשם, היות והוא לא עבר את העבירה בהיותו בשירות צבאי. דוידסקו ביקש דחייה של שבועיים, כדי לאפשר לו לפנות אל בית-הדין הגבוה לצדק, לבקש צו-מניעה. בית-הדין הצבאי הסכים לבקשה.

בקשה לצו מניעה

בבית הדין העליון

בשבתו כבית-דין גבוה לצדק

ירושלים

אהרן צורי — המבקש

נגד :

1. תובע צבאי פיקודי. מחוז הצפון
2. בית הדין הצבאי המחוזי, מחוז שיפוט הצפון — משיבים

בקשה למתן צו-על-תנאי המכוון אל המשיב מס' 1 והדורש ממנו להוסיף וליתן טעם מדוע לא יבטל לחלוטין את התביעה הפלילית, שהגיש נגד המבקש... וצו-על-תנאי המכוון אל